

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Ptujski okrajni zastop.

Ko je prišel lansko leto okrajni zastop ptujski v nemške roke, smo že takrat povdarjali, s kakimi sredstvi je delala nemška stranka, da si pribori zmago. Sodnijsko je bilo dokazano, da se je ponaredil datum pod oblastilom južne železnice. Seveda, ker so to storili Nemci, ni se jim nič zgodilo. Vlada in njeni zastopniki nimajo oči za prestopke Nemcev. Tukaj navedemo dva slučaja, ki jasno pričata, kako je bilo mogoče, da je zmagala pešičica Nemcev in njih podrepanikov.

C. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj, katerega vodja je znani Underdrain, velik prijatelj peka Orniga, je sestavilo volilni imenik. Kako je bil ta volilni imenik sestavljen, pričata sledeča slučaja. Anton in Julijana Pihler v Spod. Velovleku sta skupno posestnika posestva v Spod. Velovleku. Čeravno je moralo okrajno glavarstvo to vedeti in sta bila oba dosedaj volilea, vendar je c. kr. okrajno glavarstvo vpisalo samo Antona Pihler v volilni imenik velikega posestva. To nepravilno vpisanje je povzročilo dve reklamaciji. Prvo od slovenske strani, da se vpiše tudi žena Julijana Pihler v volilni imenik, ker je sosesnica in drugo od nemške strani, da se črta Anton Pihler iz volilnega imenika, ker je nepravilno vpisan. In okrajno glavarstvo, ki je to nepravilnost povzročilo, je ugodilo zahtevi nemške stranke, odbilo pa je isto od slovenske strani. Oba zakonska kot skupna posestnika plačujeta skupaj 145 K 85 v zemljiškega davka in 4 K 20 v hišno razrednega davka. C. kr. okrajno glavarstvo pa je javilo, da plačuje Anton Pihler 93 K 69 v davka. To je popolnoma neresnično in žalostno znamenje, da se ta urad nič ne briga za zemljiško knjižne

vpiske in davčne predpise. Pri tem sta mogoča samo dva vzroka, da se je to storilo iz malomarnosti ali pa nalašč.

Jednak slučaj, ki kaže v isti luči uradovanje in delovanje c. kr. okrajnega glavarstva v Ptuj, je drugi: Tudi tukaj sta Mihael in Marija Mustafa skupna posestnika in vendar je bil samo Mihael Mustafa vpisan v volilni imenik. Reklamiralo se je od nemške stranke črtanje Mihaela Mustafa, slovenska stranka je zahtevala, da se pripiše v volilni imenik tudi njegova žena kot sosesnica. Slovenska zahteva se je odklonila, nemški se je ugodilo. V svojem odloku je navedlo c. kr. okrajno glavarstvo, da plača Mih. Mustafa samo 42.08 K davka, med tem ko je Mar. Mustafa samolastnica in plačuje 88.85 K davka. In vendar ni imel ne Mihael Mustafa ne njegova žena Marija v letih 1902, 1903 in 1904 kake posebne lastnine, za katero bi se bil posebej predpisal davek. Oba sta posestnika, torej plačujeta jednako veliko davkov. Torej so tudi v tem slučaju od c. kr. okrajnega glavarstva navedene številke neresnične.

Tako ravnanje c. kr. uradov ima pa jako slabe posledice! Kako naj prebivalstvo v zupanem gleda na take urade, ki vsled napačnega poročanja povzročujejo, da izgubijo volilci svojo volilno pravico. Vsled svoje nemške politike so že itak zgubili ti uradi vsako zaupanje pri slovenskem prebivalstvu, če pa se bodo dogajali taki slučajji, bomo pa drugače govorili.

Rusko-japonska vojska.

Japonci na Sahalinu.

Dne 7. t. m. zjutraj se je približalo japonsko brodovje ruskemu otoku Sahalinu ter

začelo obstreljavati obrežje blizu mesta Korzakovsk. Nato se je brodovje popoldne zopet približalo obrežju na drugi strani ter zopet začelo obstreljavati obrežje. Istočasno so pričeli Japonci izkrcavati čete s 15 ladij. Ko se je brodovje približalo mestu Korzakovsk, so mu obrežne baterije odgovarjale ter ga prisilile, da se je umaknilo. Poveljnik je pa uvidel, da se proti premoči ne more braniti, je dal povelje za umikanje, prej pa je zažgal vsa vladna poslopja in razstrelil topove, katere ni mogel seboj vzeti. Rusi imajo namreč na Sahalinu zelo majhno posadko in še ta obstoji večinoma iz samih kaznjencev. Ta mala četa seveda ni mogla uspešno braniti prodiranja Japoncev, ki so že sedaj posedli celi južni del otoka Sahalina, ki je približno tako velik, kakor avstrijska kronovina Galicija.

V Mandžuriji.

Na bojišču v Mandžuriji je še vedno pri starem. Japonska poročila pravijo, da so Japonci obkolili rusko armado in da je ruska zmaga na suhem izključena. Nasprotno seveda poročajo Rusi. Dopisnik „Novega Vremena“ Oljginski poroča iz Hunčulina: Te dni sem spremljal generala Lineviča pri obhodu naših postojank v središču. S tem sem izvršil svoj prvotni namen in si na svoje oči ogledal vse naše postojanke. Vtis, ki sem ga dobil potrjuje iz nova, da se naša armada ni še nikdar nahajala v tako izbornem položaju, kakor sedaj. Po 16 mesečnih bojih se je železni volji in vstrajnosti generala Lineviča posrečilo doseči, da ima sedaj armada dovolj topov in večšo artilerijo, telefone in brezžični brzojav, o čemer se je preje že toliko pisalo in govorilo. Hudo je misliti, da so nas napadali in blatili, ko nismo mogli izvojevati uspehov,

LISTEK.

Skleda štrukljev.

(Spomini na moje rokodelsko potovanje.)

Stevo Ermanov.

Mladost, vedno se te bom z veseljem spominjal. Trenotki iskrene, neskalfjene sreče mi ostanejo v spominu skozi celo življenje. . . . Tak sem jaz in taki so tudi drugi, katerim je cvetela sreča že v prvi mladosti; vsak se še pozneje rad spominja svojih „slavnih“ činov izza teh let. Jaz sem bil gotovo pod srečno zvezdo rojen, kajti ni mi bilo treba leta in leta trgati hlače po šolskih klopih in vzdihovati po zlati svobodi bodočih dni. Meni ni bilo treba beliti glave s Homerjem, Sokratom in Ciceronom i. dr., brez slovnice, matematike in druge šare sem z očitnim veseljem opazoval, kako se čimdalje bolj krči dolgi čas moje triletne sužnosti v okajenih prostorih Plazarjeve delavnice.

Kakor se razveseli tridesetletni sin, ko mu po dolgem moledovanju prepusti neizprosni oče posestvo, tako sem se veselil tudi jaz, ko se mi je naznanil čas skušnje. In kakor je ponosna brihna devotka tedaj, kadar jej tovarišice lahko rečejo: nevesta, tako ponosen

sem bil jaz, ker sedaj ne bom več učenec, ampak pomočnik, ponosen pomočnik.

Tisti dan — na pustno nedeljo — sem zaukal, da je cela Dolenja vas vedela, da danes obhajam skušnjo.

Odslej sem vžival življenje svobodno in veselo. Imel sem dostop v častne, fantovske kroge na vasi. Ha, kaj mi pa hočete? Jaz sem pomočnik! Pri sosedih Burgezovi sem imel sedaj večjo veljavo. Ona mi je podajala sedaj iz bogate zbirke svojih izkušenj sama zlata zrna. Če sem prišel k svaku Stariču, natočil mi je sedaj iz onega malega sodca tam v kotu, v katerem je hranil le kot zdravilo za protin, pristni, domači tepkovec. Sploh sem užival simpatije dobrih vaščanov v polni meri.

Spomlad je prišla v deželo z vso svojo mamljivo lepoto in krasoto. Po naših gozdih je prepevalo nebroj drobnih ptic in po naših travnikih je na tisoče cvetic razširjalo svoj prijetni vonj. Črešnja na vrtu je pokazala že očitne znake, da jo bomo kmalu brali; sploh narava je bila, kamor si pogledal, v najlepši rasti in cvetju. Mene pa je gnalo ven v širni svet, domača vas mi je bila pretesna. Želja, videti svet in si nabrati izkušenj, se mi je vselila v srce in mi silila s silo na dan. Nisem si mogel kaj, da ne bi razodel to svojo skrivnost Burgezovi in jo vprašal za svet. Ona se je začudila, da mislim po svetu.

„Je-e-e! po svetu da boš šel? Je-e-e!

„Čez teden dni pojdem doli na Štajersko.“ (Po Gorenjskem pravijo krajem pod Ljubljano doli sploh Štajersko.)

„Na Štajersko? je-e! Tisto pa ne, Stevo, po svetu pa ne, le mene slušaj, jaz vem, kaj je svet; še luterš boš postal, če greš od doma.“

„Kdaj se vam je pa tako zameril svet? Vi ste sploh vedno doma“, sem rekel jaz.

„A včasih ni bilo tako. Saj pravim, današnji svet nima na pravem koncu glave. Dandanes se že kar za kratek čas vozijo okoli. In pa kako je neumen sedaj mladi svet! Joj, ko smo bile me mlade, jaz, Hudinova Urša in Mica in tudi druge, me smo se vozile samo na božja pota, drugam nikoli. Samo enkrat je bilo, ko smo šle vse tri obiskati mojo sestro Ančko v Žuženberk. Tisti nerodni Nemčev Marko nas je peljal po nekem klancu gori za Mirno. Pa oh, saj pravim, mladi svet! Pijan je bil nemara in naju je preobrnil. Sam angelj varuh naju je varoval, da si nismo rebra polomile. Ker ni bilo več kot dve uri še do doma, sva rajši šle, kakor pa da bi se peljale pri tem nerodnežu. Vidiš, od tedaj pa ne grem nič več iz naše vasi in tudi tebi svetujem, da tu ostaneš.“

Meni pa take besede niso šle k sreči. Mislim sem le, kako lepo bo po cesti iti in zdaj pa zdaj iz sence opazovati, kako si drugi

ker smo bili slabi in nepripravljeni; sedaj pa, ko se lahko kosamo s sovražnikom tako v številu, kakor tudi v vojni tehniki, nas hočejo prisiliti, da bi sklenili mir. Naj bi ti zagovorniki mira prišli na bojišče in se osebno prepričali o položaju in o stanju naše armade.

Vladivostok.

Iz severne Koreje prodira proti Vladivostoku general Hasegava s 100.000 možmi. On ima nalogo pregnati Ruse iz severne Koreje in potem začeti oblegati Vladivostok. Od morske strani je že obstreljavalo japonsko brodovje vladivostoške predtrdnjave. Vsled tega je Vladivostok od morske strani že oblegan. Iz Tokija so poročali: Vkljub strogemu obleganju se je semtertja ruskim torpedovkam posrečilo pripluti do izliva reke Tumen, ki tvori severno mejo Koreje. Doslej se še japonskim vojnim ladjam ni posrečilo zastopiti pot tem torpedovkam. V severni Koreji se nahajajo precej znatni ruski vojni, ki se gotovo ne bodo brez boja umaknili preko reke Tumen. Po poročilih japonskih vohunov niso ruske križarke sposobne, da bi so uspešno upirale japonskemu brodovju.

Iz Petrograda se pa javlja: V ruskem generalnem štabu niso radi Vladivostoka prav nič vznemirjeni, naglašajo se namreč, da je Vladivostok veliko bolj utrjen in preskrbljen z vsem potrebnim, kakor Port Artur. Dvomi se, da bi bila armada generala Hasegave dovolj močna, da bi lahko z uspehom oblegala Vladivostok. In če bi bila tudi dovolj močna in bi jela takoj prodirati proti severu, bi mogla do Vladivostoka dospeti šele sredi avgusta. Pred septembrom bi se ne moglo pričeti redno obleganje. Sredi oktobra pa se že prične sibirski zima, ki onemogućuje vsako prodiranje.

Mirovna pogajanja.

Obe vladi sta že imenovali svoje pooblaščenke, ki se bodo pogajali zaradi miru. Rusko bosta zastopala minister Vite in poslanik v Vašingtonu baron Rosen, Japonsko pa minister baron Kamura in poslanik v Vašingtonu Kogora Takahira. Ti odposlanci odpotujejo te dni v Ameriko, kjer se bodo vršila pogajanja.

Dopisi.

Spodnja Kungota pri Mariberu. (Zavarovanje zoper točo.) Ko prebiram zadnjo številko „Slov. Gospodarja“, vidim med različnimi novicami tudi dopise o toči iz raznih krajev. Tudi od našega kraja najdem poročilo, da smo tudi tukaj imeli dne 3. t. m. točo, ki

na solnce v potu in vročini služijo kruh. Povezal sem torej culo, urezal si krepko drenovo palico gori v Zabrežju in se poslovil od znancev. Nekega jutra pa sem se natihoma odpravil po svetu — — —

Bil je krasen dan. Solnce je sijalo, to toplo, zlato solnce, ki daje rast cveticam in nas razveseljuje s prijetno gorkoto. Zlatokluni kos je tam v zelenem gaju drobil pesmico v čast mogočnemu Stvarniku, ki je pripravil tako lepo zemljo nevrednim ljudem. Pomagal mu je drobnji skrjanček tam nekje na senožeti. Vsedel sem se v senco na mehki mah in sem poslušal to prijazno melodijo. Zdelo se mi je, da pojeta tisto mojo pesem, ki sem jo včasih prepeval: „Mlad študent popotvat gre“ itd. Utrgal sem v zelenem grmu pero in zažvižgal sem še jaz veselo, poskočno —. He, tu sem bil proste narave svoboden sin; kako veselega sem se čutil!

Tako sem hodil nekaj dni sredi cvetja in pevcev.

Nekega dne sem prišel pred lepo, veliko vas. Nad vasjo se je razprostiral lep bukov gozd, doli pod vasjo so bili veliki travniki, na katerih so že tu in tam skrbni kmetovalci sušili seno. Stopil sem s ceste pod košato bukev in sem stegnil v senco kosti svojega rojstva. Krasen razgled se mi je nudil. Po dolini se je vila liki srebrn pas, mogočna Sava. Sava

nam je napravila precejšnjo škodo. Ali sedaj me bo kdo vprašal, zakaj pa niste streljali? Tudi to smo, pri vseh naših streljiščih, pa vendar je šla toča debela kot kurja jajca. Kakor se sliši iz drugih krajev, bila je toča še hujša nego pri nas. Sedaj se pa vprašamo, ali še naj nadalje mirno gledamo najhujšo nesrečo našega ljudstva, kako bo neusmiljeno klestila po naših pridelkih. Bodemo li se še nadalje tolažili, da streljanje pomaga. Ali še nadalje po nepotrebnem trosili denar za smodnik in druge priprave. Kaj nam pomaga streljanje, če nam pa toča pobije ter uniči naše pridelke ne samo za eno ampak za več let. Da je streljanje zoper točo le v zabavo nekaterim meščanom, je res, da pa stane denar, je tudi res, da pa ne pomaga nič, to smo videli po raznih krajih že lansko leto.

Tudi naši spodnještajerski slovenski poslanci so to stvar v prvi vrsti opazili. Zato pa je v imenu njih stavljal predlog g. poslanec Robič v štajerskem deželnem zboru, naj dežela sama ustanovi posebno zavarovalnico zoper točo. Omenil je, da je že deželni odbor mislil to storiti že leta 1880, pa se še do danes ni zgodilo nič. Opomnil je g. poslanec Robič, da imamo že takšne zavarovalnice, katere pa so v rokah bogatih gospodov, ki ves dobiček pri tem vtaknejo v svoj žep. Če bi pa imela dežela sama takšno zavarovalnico, lahko bi ves dobiček razdelila med deželne stroške ter stem olajšala breme našim davkoplačevalcem. Proti temu predlogu je tudi glasoval g. Štigger, kateri je dobil lansko leto tukaj večino glasov.

Ker pa je letos zopet toča pobila po mnogih krajih, dasiravno se je streljalo, prosim poslance g. Robiča v imenu ubogega našega slovenskega ljudstva, da takoj pri prvem zasedanju deželnega zbora vnovič stavi ta predlog glede zavarovalnice toče. Upamo tudi, da g. Štigger letos glasuje za ta predlog, saj je on kmečki poslanec, ker je izvoljen večinoma s kmečkimi glasovi.

Iskreno želimo, da bi tudi za ta predlog glasovali ne samo spodnještajerski slovenski poslanci, ampak tudi zgornještajerski kmečki nemški poslanci. Tudi spodnještajerski nemški meščanski poslanci smejo glasovati za ta predlog, saj imajo tudi meščani mnoga posestva. Saj se pri vsaki priliki hvalijo kot velike prijatelje slovenskega kmeta.

Sv. Ana v Slovenskih goricah. (Influenca.) Gospod urednik! Gotovo Vam je še v spominu, da je letos razsajala po naših krajih bolezen „influenca“. Saj ni bilo skoraj hiše, kjer se ne bi oglasila. No, ni čuda potem, če se je vtihotapila tudi v naše — bralno društvo. Pa, ko bi hotela sedaj vsaj

— edini znanec moj med tujim svetom. Na vsako stran pa so jo obdajale prijazne vinske gorice in zeleni gozdi. Nehote sem vskliknil zavzet: „Slovenski svet, ti si krasan“. A z žalostjo sem opazoval, kako je ta lepi svet podlaga tujčevi peti.

Ko tu v senici modrujem, prideta gori po cesti dve čudni postavi. Cula, ki sta jo imela oba, je pričala, da sta tudi popotna rokodelca kakor jaz. Vsedla sta se poleg mene v senco in kmalu smo bili v prijateljskem razgovoru. „He, vidiš Miha, sedaj bomo pa trije; še bomo kakšno pametno ukrenili, je-li. Zato pa predlagam, da gremo sedaj v vas, da dobimo kaj jesti, strašno sem že lačen.“

Ta predlog debelega Matevža je bil soglasno sprejet, dasi se je Mihi čudno zdelo, da je Matevž že zopet lačen, ker še eno uro ni bilo od tega, ko se je do sitega najedel.

Šli smo. Sedaj sem si mogel ti čudni postavi natančno ogledati. Bila sta res svetovni znamenitosti, s katerima bi se lahko ponašal glasoviti cirkus Barnum in Baylai v Ameriki. Miha je bil dolg in tenek kakor hmeljeva preklja; okrog tankih nog pa so mu plule široke hlače, prav kakor prazna vreča, če jo stepaš. Uvidel sem pa koj, da je jako prebrisan; tudi se mi je zdelo, da svojega zvestega druga Matevža nič kaj ne ljubi. Sicer pa ni čudno, če sta se včasih po strani po-

oditi. Gospodje zdravniki, kateri bi lahko pomagali, kje ste? Ali ne vidite bolezni? Zakaj pustite bralno društvo v tako žalostnem položaju, da hira in peša od dne do dne bolj? Zbudite se — „vrli narodnjaki“ — ter pogledajte, da vozite v stran, pazite, da ne pade, ali bolje rečeno — propade, saj ni več daleč do tistega koraka! Glejte, da ne dočakate kaj takega ali enakega! Napivati domovini nič ne koristi. Le delo rodi mojstre, dejanje značaje! Torej — — ?

Vsak trezno misleč človek pač lahko izprevidi, kako velikega pomena je vsako bralno društvo za narodni obstoj. Na delo tedaj, za Boga in domovino! Smatrajte si za svojo sveto dolžnost, stati zvesto na straži ter se bojevati in delovati za svetinje naše, sveto katoliško vero, mili materni jezik, krasno našo slovensko domovino. Želimo, da najde naš klic odmeva! Ne posnemajte več kralja Matjaža.

Za naroda slavo, korist in prosveto,
Delujmo vsi skupaj z ljubeznijo vneto!

Iz Slovenjgradca. (Volitev v okrajni šolski svet.) Pri plenarni seji okrajnega zastopa dne 13. t. m. vršila se je volitev pet članov v okrajni šolski svet slovenjgraški in bili so izvoljeni sledeči gospodje: Ivan Rogina, okrajni načelnik, veleposestnik in župan v Podgorju, Ivan Barth, grajščak v Lindenhofu, Avgust Günther, svečar v Slovenjgradcu, Josip Rotovnik, veleposestnik v Legnu, Ferdo Kac, posestnik v Šmartnem. Zastopniki slovenjgraškega mesta in veleindustrije so sicer proti izvolitvi v tej seji protestirali in sejno dvorano zapustili, ker smatrajo navzočnost 16 članov za sklepčnost nezadostno.

Okrajni zastop šteje namreč glasom zakona 32 članov, ker pa je 32. član koncem lanskega leta umrl, ne da bi se bila izvršila do sedaj nadomestna volitev, ima zastop danes le 31 članov, tvori toraj 16 članov absolutno večino, kar je pri plenarni seji gosp. okrajni načelnik poudarjal in gospod vladni zastopnik, c. kr. okrajni glavar Anton Capek, tudi odobril.

Zastopniki kmečkih občin in veleposestva kazali so se tudi pri tej priložnosti za narodno stvar vneti, „ostali so trdni kakor skala, za kar jim gre naše priznanje.“

Oplotnica. (Občinske volitve.) V Oplotnici bodo nove občinske volitve dne 31. julija, na dan, ko ima več volilcev v Slavkovi in Brezji slavnost sv. birme v Zrečah. Popoldne je napovedan prihod prevzvišenega knezoškofa v Čadram in se spodobi visokemu gostu nasproti iti in vse lepo za sprejem pripraviti. Vendar naši slaboverni Nemci v svoji

gledala, kajti po naravnih postavah ta dva nista mogla biti prijatelja. Dočim je bil Miha dolg, je bil Matevž majhen in okrogel, v obliki soda. V svoj obširni trebuh bi brez vsake sitnosti lahko spravil dve vedri vsakoršne tekočine, pa bi bilo še vedno toliko prostora, da bi se mogel njegov tolsti želodec svobodno gibati. Na hrbtu je imel privezано culo, iz katere so radovedno gledali v pisani svet dve krtači in par čevljev. Na debeli glavi pa je nosil potlačeno kapo, o kateri bi najboljši strokovnjak ne mogel za gotovo trdit, je li domačega dela, ali morda vojaška.

„Ti, veš kaj“, reče čez nekaj časa Miha meni na uho, „tega moža se morava iznebiti na kakoršenkoli način. Pogledaj, vedno bi rad jedel, a nič plačal, misli celo, da bom jaz za njega beračil.“

Med tem smo šli v vas. Nebo se je pooblačilo in bati se je bilo plohe. Vaščani, ki so se spravljal h kosilu, so hiteli na travnikih grabiti seno v kupe, doma ostale so le stare ženice in otroci, da varujejo dom. Matevž je brzo hitel v prvo hišo prositi za kosilo in gotovo mu je usmiljena gospodinja uslišala prošnjo, ker ga ni bilo toliko časa nazaj.

(Dalje sledi.)

brezobzirnosti se za to ne zmenijo. Čeravno je c. kr. okrajno glavarstvo pritožbo g. župnika zavoljo krivo sestavljenega zapisnika povsem ugodno rešilo že 21. junija t. l. in bi se že bila ta volitev lahko vršila 14. ali 15. t. m., so naši vsemogoči vladarji, na čelu župan in narodni odpadnik Blaž Kokol, čakali nalašč cele tri tedne z razpisom volitev, ker so si mislili: Zdaj so že dvakrat Slovenci zmagali in gotovo bodo tudi v tretje; da se pa to ne bo zgodilo, pomagala nam bo ta prilika. Ta dan pojdejo nekateri volilci kot botri v Zreče, drugi se bodo doma za prihod mil. knezoškofa trudili, ker bo dne 1. avg. v Čadramu sveta birma. Kdo pa rad in lahko ob času velikega dela dva dni od doma izostane. Vrh tega je ta dan v Konjicah semenj in se bodo nekateri tudi tja zgubili in tako bomo mi zopet srečno zmagali, se vsedli vnovič k zeleni mizi in bomo s slovensko paro pometali kakor bomo hoteli. V ta namen bomo še v teh dneh trosili nerresnico (kar se pravi med Nemci agitirati) o raznih vračilih, kakor za popravilo sv. Barbare, o stavbi novih župnijskih hlevov, o nakupu nove cerkve, sedaj ko je stara za božjo službo zaprta itd. Take kvante radi oni pobirajo, kateri nič ne berejo in vsled tega tudi nič ne razumejo.

Vsi slovenski poštenjaki pa vedo, da je sramota za nas, ako naši verski in narodni nasprotniki na naši zemlji z nami delajo kakor se jim zljubi in mi jim hlapčujemo, namesto da bi se tujega jarma otresli in postali sami svoji gospodarji. Zato bodo vsi naši vrli Slovenci prišli od vseh krajev dne 31. julija ob 8. uri v Oplotnico in bodo tretjič naše može volili. Tisti pa, ki so botri, peljali bodo potem dne 1. avgusta svoje birmance v lepo in prostorno čadramsko novo cerkev in se bodo tam še drugi dan zmage prejšnjega dneva veselili. Ovržite tedaj zvite in nesramne nakane naših nasprotnikov in pridite k tretji zmagi! Na svidenje!

Iz Ormoža. (Občinske volitve.) Vsak poštenjak je ogorčen nad počenjanjem, ki se je ta čas, seve samo začasno, pripomoglo Nemcem do večine v prvem razredu občinskih volitev. Našinci dobili so 4, nasprotniki 6 glasov. Kakega lepega sredstva so se Nemci v tem slučaju poslužili, hočemo tu pribiti.

Volilcev prvega razreda imamo v Ormožu 12. Južna železnica in naš graščak, rojen Nemeč, a poštenjak od pete do glave, kateri se studi nad našimi nemčurškimi poštenjakoviči in očitno z nami simpatizira, sta se volitve vzdržala. Mi smo imeli gotovih 5 glasov in Nemci 4 pravilne, enega nepravilnega. A Nemci so jo pogruntali. Če je to pošteno, razi sodi naj vsak čitatelj sam.

Peti naš narodni volilec je veletržec g. Šepc in v resnici plačuje ta 50 K več davka kakor Stamen. Šepc je bil tudi v istini v volilnem imeniku vpisan kot volilec prvega razreda. Mi smo bili pripravljani na vsako dejanje od strani naših strastno zagriženih nasprotnikov in smo pridno nadzorovali imenik in reklamacije. Do zadnjega dneva reklamacijskega roka je bilo vse v redu. A zadnji trenutek zadnjega dne utihotapijo Nemci popolnoma nepravilno, nepostavno Stamen na mesto Šepičevo, katerega so postavili v drugi razred, čeravno naš Šepc plačuje 50 kron več davka, kakor Stamen. Ali je to pravica?

Na našo pritožbo se Underrain seve ni oziral. Imenik je pravomočen, je rekel, a da je popolnoma krivičen, tega ni rekel. Mogoče je pa tudi premalo jurist, da ni mogel razločevati med pravomočnostjo imenika in gorostasno krivico, katero so Nemci s svojim tozadevnim ukrepom nam Slovencem prizadejali, ki smo ravno takí davkoplachevalci kakor Nemci. In upravičeno mislimo, da so politične oblasti za to nastavljene, da pravico ščitijo in ne nasprotno, vse krivice nam od naših nasprotnikov prizadete odobravajo.

Prepričani smo, da upravno sodišče razveljavi volitev prvega razreda in ugodi naši popolnoma upravičeni zahtevi v tem slučaju

in v slučaju peka Grazerja. § 1238 civilnega zakona pravi popolnoma razločno, da se mož tako dolgo smatra za oskrbnika ženine lastnine, kakor dolgo ta ni ugovarjala. Grazer in njegova žena sta sosesestnika vsaki do polovice. Žena je pod kuratelo, njen kurator je oskrbnik njene polovice, nikakor pa njen mož, pek Grazer. Popolnoma neopravičeno je tedaj davek ženine polovice prišteti temu možu Grazer je volil nepravilno v prvem razredu. Na tozadevno pritožbo rekel je Underrain: „To je stvar volilne komisije, hoče Grazerja k volitvi pripustiti ali ne.“ Ker pa je znal, da je komisija nemška, je to toliko kakor „Pripusti se“, čeravno nepravilno. Da, da „kumštai so ti ljudje!“

Se nekaj zanimivih dogodbic izza časa burne agitacije. Tužnoglavno je zvenel 30. junija drugače samozavesten glas Markov: „Michel, Michel, komm zu mir!“ Pa mu nič ni pomagalo. Mihel je Marka spoznal, noče več Marka za prijatelja. Marko, ta te je spoznal in če te vsi okoličani zapustijo, boš moral svoj „kofehaus“ zapreti, akoravno si vse svoje premoženje v njega vtaknil in še „čist en majčken“ več.

Slišali smo, da so cerkveni ključarji cele ormoške okolice sklenili, da lecionarju Salleggu ne prepustijo več prostora pri cerkvah, kjer si je dozdej par slovenskih grošev nabral. Sedaj pa je tako ošaben postal, da nas je pri zadnjih volitvah celo izzival. Kaj bodo sedaj tiste tvoje „lilike“, pa tisti lepi „pileki“?

Tudi Brodar, Janžekovič, Diermajer, Kautzhammer so dalje bolj otožni. Prej niso imeli dosti ljudi, zdaj pa še manj. Najbrž je temu neznosna vročina kriva, mogoče pa tudi zavednost naših vrlih narodnih kmetov, ki pravijo, da nočejo pri svojih sovražnikih kupovati.

Gospod Matevž Veselič, glažutar in barvar, je za trdno sklenil, da se bo poboljšal — pa mu nič ne verjamemo, ker je že v tretje obljubil.

Iz Prevorja pri Pilštanju. (Slabe ceste vzrok slabega gospodarstva.) Štajerske in posebno spodnještajerske ceste so precej na slabem glasu in se nikakor ne morejo primerjati z onimi na Kranjskem, Goriškem in po drugih deželah. To je splošno znana stvar. Ni pa znano in tudi ne posebno verjetno, da se najde po več občin skupaj, ki nimajo nobene okrajne, da niti poštene občinske ceste. In vendar je to bridka resnica. Med one občine, oziroma župnije, katere je Bog obdaril z vsemi slabimi lastnostmi kar se tiče naravne lege, je občina Prevorje, ki leži nekako v sredini cele vrste istotako zapuščenih občin. Malokateri izmed cenj. bralcev bo poznal to ime. In kako tudi? Saj vendar v naš kot ne zajde nikdo drugi, kakor tu in tam nemškutarska cunja iz Ptuja, kateri pa naš presveči gorski in seveda pristno slovenski zrak, ki se tudi od gifne krote ne da okužiti, ne prija nič kaj posebno; kajti število njenih oboževalcev se krči od dne do dne in upati je, da se bodo tudi ti zadnji kmalu spametovali.

Kmet je v tem okraju velik revež. In kaj je vzrok temu? Saj je vendar polje precej rodovitno, travniki dobri in sadjereja tudi ni najslabša.

Največji vzrok temu je pomanjkanje ceste, ki bi omogočila promet. Jedinne ceste, ako se smejo tako imenovati, so kolovozi, polni grdih in nevarnih klancev. Kmet svojih pridelkov ne more spraviti na trg in je navezan na kupovalca, ki slučajno pride v te kraje. Kupovalci si napravijo ceno med seboj in odkupijo za slepo ceno vse, kar si je kmet z žuljavimi rokami priboril. Večino tega denarja mora nesti revež v davkarstvo in ne preostane mu pa toliko, da bi oskrbel družino s potrebnim. Ni čuda, da odpotuje ravno iz našega kraja vedno več mož, zapustivši doma nepreskrbljeno ženo z otroci, v Nemčijo ali Ameriko. Pri vsaki tretji hiši manjka gospodarja, ki služi v tujini za svojo družino. Na tak način hira gospodarstvo. Poprej rodovitno polje leži sedaj

zapuščeno, ker manjka pridnih delavskih močij.

Torej ceste nam je treba. Zgodovina te še ne obstoječe ceste je precej obširna. Pred mnogimi leti, — ljudje, ki so danes že v najvišji starosti, pomnijo, da so tekla že za časa njih prve mladosti pogajanja radi zgradbe te ceste, ki bi vezala trg Pilštanj s Št. Jurjem ob južni železnici, — pred okroglo 12 leti je hodil po naših krajih zemljemerec, ki je meril in meril. Zgradba te ceste bi se tedaj bila najbrž pričela, da ni prišlo do nesporazumljenja med kozjanskim in šmarskim okrajnim zastonom, kojih zadnji bi moral tudi nekaj prispevati. Pričakali so se tudi kmetje med seboj, kajti vsak je hotel imeti cesto mimo svojega vogla. Jedinosti v tej stvari menda še danes ni. Tisti pa, ki se je kot tretji pri prepiru dveh strank smejal in se še smeje, je vlada.

Po vsej pravici pozivljamo tem potom naše poslance, da se zavzamejo vendar že enkrat z vnemo za to, kar nam po vsej pravici pripada, da se nam ne bode vedno le obetalo, kakor se je to zgodilo na shodu, katerega smo pred dvema leti sklicali glede ceste, ampak da postane stvar enkrat resna in akutna.

Poslanci!

Na delo tedaj, ko resnobni so dnovi,
A delo in trud naj Vam Bog blagoslovi.

Iz Zdol pri Kozjem. (Razno.) Tudi v naši majhni vasi živijo katoliško-narodni Slovenci. To so posebno pokazali Ciril-Metodovi kresovi, ki so jih zažgali v lepem številu. Tudi kozjanski Slovenci so zažgali skupni kres, pri katerem so topiči gmelji, da je bilo veselje. Samo z našega vinorodnega Zdolskega hribočka se je videlo preko trideset kresov.

Dne 13. t. m. je zopet divjala okrog 5. ure popoldan grozna nevihta in burja brez toče, ki je zopet nekaj koruznih stebele polomila in poškodovala. Hvala Bogu, da ni bila tako huda kakor dne 3. t. m. Letina še kaže kaj lepo, samo ljubi Bog naj nas obvaruje pred uimami, ki ji vedno pretijo. Sadja ne bo veliko, ker ga je predzadnja nevihta in burja najhujše poškodovala. Mnogo lepih dreves, posebno hruškovih, od katerih so nekatera sila polna bila, leži izruvano po tleh. Velika nesreča in škoda je to za uboge kmeta — trpina. Prvič zato, ker je letos obetal obilo zaroda za sadni most in tudi za sušenje, drugič pa zato, ker je drevje za vedno uničeno in poškodovano. Preteklo bo 50 in še več let, predno bodo zopet taka drevesa stala. Cenila se je ta škoda le nekaterim, ki so čez polovico poškodovani, a drugim, ki je vihar zruval jedno, dva ali tri drevesa, mnogo jih skoraj več ni imelo, pa nič. Vsaj so vsi jedne in iste občine in ni ne velikega ne malega posestnika, da ne bi bil več ali manj poškodovan. Samo to je razloček, da je velikim posestnikom vihar več škode napravil, kakor pa malim. Mali so že itak ubogi in sedaj še bolj, a pomoči za nje ni. Vsak tak trpin, ki je več ali manj poškodovan, naj prebere članek na prvi strani prejšnje št. „Slov. Gosp.“: „Poletni čas“.

Zadnji petek večer, dne 14. t. m. so žgali zdolski občani dva velika kresa, pri katerima so topiči gmelji na vse cente. Proslavljali so god preč. gosp. Henrika Verka. Bog jih živi še na mnoga leta! — Sajvestekdo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. V osmi činovni razred je povišan dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru. Čestitamo!

Osebnost. Deželni odbor je g. prof. Martina Cilenška na cesar. Fr. Jožefovi gimnaziji v Ptuju na njegovo lastno prošnjo stalno upokojil; ob tej priliki mu je bilo za njegovo dolgoletno delovanje na zavodu izrečeno polno priznanje.

Sodne vesti. Deželnosodnim svetnikom je imenovan: Rihard Marekhl v Celju za Ce

lovec; substitut državnega pravdnika g. dr. Adolj Roschanz v Mariboru za Celje. Subst. drž. pravd. g. Rudolf Tschsch v Ljubljani je premeščen v Maribor.

Sedemdesetletnico je nastopil minuli četrtek t. j. 13. t. m. mil. gospod Francišek Ogradi, inful. opat in dekan celjski.

Promoviran je danes v slavnostni dvorani dunajskega vseučilišča g. Matija Slavič, ud. Augustineja, duhovnik lavantinske škofije, doktorjem bogoslovja. Iskreno častitamo!

Mariborske novice. Nemci so si sedaj hudo v laseh zaradi zadnje državnozbornske volitve. Obe stranki se obdelavata s priimki, da se človeku kar gabi. Ena drugi oponaša, da več goljufa pri volitvah. Marburgerica prednaša „Grazer Tagblattu“ zavijanje resnice, laži itd., med tem, ko sama laže, da je ostudno. Pri volitvah so posebno Vsenemci delali s tako grdo agitacijo, da se mora zgražati vsak pošten človek. Če že Nemci proti Nemcem tako delajo, kako še le delajo takrat, ko se gre proti Slovencev! — Trgovec Soss v Tegetthoffovi ulici je odpravil slovenske napise! Ali hoče mož s tem reči, da ne mara več slovenskega denarja. Mogoče ga že ima dosti, vsaj je obogatel s samimi slovenskimi groši. Če mu ni več za slovenski denar in to je pokazal s tem, da je odstranil slovenske napise, mu rade volje ustrezemo njegovi želji in naznanjamo to novico širjemu svetu. — Za podžupana je izvoljen namesto odstopivšega Pfrimerja, odvetnik dr. H. Lorber. Izvolitev so pozdravili občinski svetniki z glasnim hajl kričanjem. Novi podžupan je rojen Slovenec, toda eden najzagrizenejših nasprotnikov Slovencev.

Sv. Peter pri Mariboru. Dne 30. junija popoldne je utonil v Pesnici 24 letni mladenič Marko Cvikl. Sušil je na travniku z nekim delavcem seno ter se šel vsled vročine kopat v Pesnico, kjer je našel zgodnjo smrt. Bil je priden in vrl mladenič. C. g. župnik so mu govorili ob odprtem grobu ganljivo slovo. N. v. m. p.!

Pri Sv. Barbari niže Maribora so imeli žalibog že v četrtič točo, a sedaj dne 13. t. m. ob 5. uri popoldne, nam je pojedla polovico trgatve. Ta toča se je z nevihto v sivih oblakih od severozahoda tu začela in v par minutah je bil celi hribček v dežni in točni megli ter je lilo liki iz škafe med bliskom in gromom. Veliko škodo je tudi naredila na zeleno cepljenih amerikancih.

V Račjem pri Mariboru je dne 11. t. m. je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Štefana Greifa. Poslopje je zgorelo do tal.

Vinogradniki, pozor! Vsled vremena, ki je nastalo zadnje dni, dež in solnce, se je začela zopet prikazovati peronospora ne samo na listju, ampak tudi na jagodah. Zato je zelo potrebno, da se škropi, posebno po toči. Nemški list društva za varstvo avstrijskega vinarstva priporoča sledeče škropljenje: Prvekrat koncem maja ali v začetku junija, vsakokrat pred cvetom. Drugokrat takoj po cvetu, čeravno tu pa tam kateri cvet cvete. Tretjikat oziroma večkrat se mora še škropiti, če se pozneje pojavi peronospora.

Nagrada za ubite strupene kače. Opozarjamo, da se v času od 15. julija do 15. septembra ne izplačuje nikaka nagrada za ubite strupene kače, in se ne smejo odpisiljati v tem roku na zoologični oddelek muzeja Joanneum v Gradcu. Lahko pa se glave ubitih kač shranijo v špirtu in pošljejo po 15. septembru na zoologični oddelek na Joanneum v Gradcu.

Metrične mere in teže v javnem prometu. C. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru je izdalo sledeči odlok: Akoravno so se že večkrat izdali tozadevni ukazi, dobajajo še vedno pritožbe, da se v javnem prometu, posebno pri prodaji drv in mleka, poslužuje starih mer in tež. To se pogostoma dogaja pri kmečkem ljudstvu, ki vozi in nosi navedene pridelke v mesto na prodajo. Če se pri prodaji deželnih pridelkov itd. poslužuje starih

mer in tež, oškoduje se kupec in še hujše prodajalec, ker niti prvi niti drugi ali sploh ne najde ali pa le težko pravo razmerje med blagom in mero ter ceno. Gospodom občinskim predstojnikom in c. kr. poveljstvom orožniških postaj se zaukazuje, da strogo pazijo na to, da se v javnem prometu brez izjeme poslužuje samo metričnih mer in tež, in imajo vsak slučaj takšnih prestopkov takoj semkaj naznaniti.

Sv. Ilj v Slovenskih goricah. Ali se jezijo naši ljubeznjivi „nemški prijatelji“! Zolč jim hoče počiti od jeze. V svoji obnemogli jezi pa so silno badasti. Ni jim po volji, da pišemo v časnike, posebno pa j!m ne da miru, če se shajamo po shodih in vesellicah. Najljubše bi jim bilo seveda, če bi nas vse mogli pohrustati. Pa to ne gre in ne gre; ampak ravno narobe: vedno bolj korajžni smo! In to jih vedno bolj peče. Kakih pet posilinemških in nemških (samo trije!) privandrovcov bi rado komandiralo okoli tri tisoč domačinov-Slovencev in celo okolico. Če pa malo drugače poskočimo, kakor oni zapis-kajo, pa se zvijajo kakor kača, ko ji stopiš na rep. Mi pa se smejimo! — Strašno jih boli, ker ljudstvo gre za svojimi narodnimi voditelji, nihče pa za njimi v kobačo. Zato pa nas smešijo in povsod vidijo same hlapce in viničarje itd. Tako je pri zadnjem izletu mariborskih narodnjakov — brez vsake priprave in brez agitacije prišlo skupaj gotovo 200 ljudi — a resnicoljubni „Nemci“ so jih videli samo 60 in še to same hlapce in duhovnike, ko pa v kobačo skomandirajo peščico mestnih komijev in druge take baže ljudi, tam seveda vidijo tisoče! Le pomagajte si z lažjo, se bomo pa bolj še spoznali! Je pač dolgočasno biti sam v kobači in poslušati vesele slovenske pesmi iz sosednih gostiln. Kaj pa še le bo po veliki narodni veselici prihodnji mesec! Lepo bo, veselo bo! Bomo pokazali, da je šentilj bil, je in bo slovenski! Na veselo svidenje!

Jareniske novice. V Jelenčah in v Gačniku se zelo širi v zadnjem času griža. Umrlo je že troje otrok. — Zadnje nedeljo je imela kmečka zadruga svoj občni zbor. Zadruga počasi pa lepo napreduje. Imela je zadnje leto nad 600 K dobička. Za namestnika je bil namesto odstopivšega Jakoba Roškar izvoljen kmet Jakob Likavec. Da bi le več zadržnikov pristopilo k njej! — Zelo veliko „Štajerca“ je bilo v naši fari. Hvala Bogu, da ljudje počasi le spoznavajo tega goljufivega lisjaka. Veliko škode pa še zdaj dela. Samo da ga ni več polovico tega, kar ga je bilo. Tiste zaslepljene stariše, ki ga še sedaj imajo, vprašamo samo, kake otroke si bodo vzgojili, če ti ne berejo nič, ko le zasramovanje duhovnikov. Sadovi se že kažejo. Kazen ne bo izostala. — Naše bralno društvo že dolgo ni imelo nobenega shoda. Vzrok pač je neznosna vročina. Na zadnjem shodu so nam naš g. duhovni voditelj, ki morajo skoraj vedno sami imeti predavanje, govorili o najiminitnejih božjih potih na Italijanskem. Bilo je veselo poslušati, ker so sami ta božja pota videli. Dne 6. avgusta gremo v velikem številu na narodno slavnost v St. Ilj. Svojih vrlih sosedov ta dan ne smemo pozabiti.

Iz Slovenskih gor. Dne 14. t. m. je toča pobila v južnih Slov. goricah. Njena črta je bila Križevci, Cezanjenci, Žerovinci, Cerovec, Svetinje, Pavlovščak in Hum, torej čez 30 km. Padala je palčne debelosti in drobnejša s podvojeno močjo, ker jo je gnala silna burja. Gorice s severno lego so trpele največ, one so pobite popolnoma. Tudi Jeruzalem je malo dobil. Škode je na tisoče kron, če se pomisli, da so letos ljutomersko-ormoške gorice tako polne, da sploh od trsa ne moremo zahtevati, da bi si še kaj več grozdja nadjal. Še celo stari trs je izvanredno obrodil. Pri tej priliki se je opazovalo, da je visoka trava v nekaterih goricah močno obranila trsje; no, nekateri so hudi nasprotniki trave v goricah, nekateri pa jo še nalašč vanjo sejejo.

Dvajsetletni obstoj železnice Spielfeld-Radgona je bil dne 13. t. m. Dne 10. julija 1885 ob 11. uri dopoldne se je pripeljal prva lokomotiva v Radgono.

Crešnjevca pri Slov. Bistrici. V nedeljo jutro, dne 16. t. m. so našli 30 letno Julijano Tomanič iz Pretež, doma mrtyo. Bržkone jo je usmrtila solnčarica. — Štajerčev pristaš Blaž Lah iz Črešnjevca je dobil 14 dni zapora, ker se je pred sodnijo nespodobno obnašal. Njegov sin pa je bil od mariborskega okrožnega sodišča obsojen zaradi težke telesne poškodbe na šest tednov zapora. Seme, ki ga seje „Štajerc“, zori tudi tukaj!

Tinje pri Slovenski Bistrici. Strela je ubila 70 let starega prevžitkarja Jožefa Juhard, njegovega zeta pa je močno omamila in na obrazu opekla. Dne 12. julija strela delala v domači kovačnici v Juršni vasi ob času popoldanske nevihte, kar strela udari v neko smreko nad kovačnico, potem preskoči v dimnik kovačnice in zadene omenjena dva. Bila sta še dva druga moža v kovačnici; enega je skozi vrata vrglo, drugega pa je vdarilo v nogo. Vendar se njima razven prestanega strahu ni ničesar hudega zgodilo.

Iz Hajdine pri Ptujju. Dne 4. julija je 17 letni fant Pavel Pal iz Skorbe, najbrž vsled hude vročine posebno pa napornega dela pri zidanju neke hiše na Ptujju padel v omedlevico, iz katere se ni več zavedel. Bil je ravno prejšnjo nedeljo pristopil k sv. zakramentom! Ko ga je Gospod nenadoma poklical k sebi, ga je gotovo pripravljenega našel! — In še eden žalosten slučaj smrti! Dne 2. julija je utonil pri kopanju v Dravi blizu železniškega mosta 17 letni fant Jožef Šajko.

Proč s Štajercem! Večina duhovščine ptujškega okrajnega glavarstva je sklenila, da ne sprejme več uradnega lista, ker se tiska v tiskarni, v kateri izhaja „Štajerc“, ki na tako grd in podel način blatit duhovščino.

Sv. Barbara v Halozah. V tej hudi vročini ob kresu, ob času košnje, si je marsikateri voščil malo žganja za zajutrek, tako tudi Anton Žmavc, posestnik v Jablancah blizu Maribora. Človek v vročini veliko izhlapeva vode in jo mora nadomestiti z drugo pitno vodo. Ali ta mož, ki je bil vzgled marljivosti in skrbi, je za večjo moč v košnji par požirkov domače slivovke popil, kar mu je pa kri gnalo iz srca v razgreta pluća, da ni mogel dihati ter je v strašnih bolečinah drugi dan umrl, zapustivši mlado ženo s štirimi malimi otroci. Tu imamo nov dokaz, da je žganje smrt. Kadar se človek najbolj poti, mu prija edino le voda, a žganje je pa gotov strup, ki ga umori.

Iz Slovenjgradca. Kakor po vsem slovenskem svetu, tako se je tudi v tukajšnji okolici zvečer dne 4. t. m. v čast sv. Cirila in Metoda kurilo mnogo kresov. Ob enem so grmeli možnarji tako, da so mislili slovenjgraški nemčurji, da so najmanje v Port-Arturju. Od vseh strani je bilo slišati slovensko pesem, katero so vedno spremljali burni „živijo in nazdar“ klici. Mnogo občinstva je bilo zbrana ta večer posebno na Vertjakovem griču, kjer so žgali slovenjgraški Slovenci svoj kres. Tu je tudi razložil pomen slovestnosti gosp. kaplan iz Starega trga v daljšem jedrnatem govoru. Okoličani so povsod pokazali, da so zvesti Slovenci. Najlepši kres je bil pri Plesniku v Legnem, možnarji so najbolj pokali na Homcu in Starotržani so kurili troje kresov. Vsem, ki so pripomogli k tako sijajni slavnosti v čast sv. Cirila in Metoda: Slava!

Iz St. Jurija ob južni železnici se nam še poroča o nevihti. Dne 6. t. m. je napravila nevihta v naši občini strašansko škodo. Okoli 8. ure je prihrumel tako velikanski vihar, da se enakega tudi najstarejši ljudje ne spominjajo. V teku pol ure je bilo ali prav močno poškodovanih ali popolnoma podrlih nad dvajset gospodarskih poslopij in dve hiši. Sadno in gozdno drevje kar leži in je samo pri enem gospodarju na drevju

škoda čez 3000 kron. Najbolj je trpela okolica Stopče, Bezovje in Grobelno. Kmetje so strašno oškodovani in to tembolj, ker je lansko leto pobila toča ravno tisto okolico. Kar ni vzel in polomil letos vihar, potolkla je pa toča. Ljudje so v obupnem stanju in zelo umestno bi bilo, da se jim priskoči čimpreje na pomoč; ker dvakrat da, kdor hitro da! Zato prosimo in apelujemo na blaga v gmotnem oziru dobro podprta srca, da nam pomagajo vsaj v toliko, da si ti ubožni ljudje zopet postavijo vsaj najpotrebnejša poslopja. V to svrhu se sestavlja odbor, ki bo nabiral milodare. — Pri Sv. Juriju ob juž. železn. je 15. t. m. umrla pri Sv. Juriju ob južni železnici 39 let stara gospodinja Antonija Malgaj, rojena Mravljak. Bila je skrbna mati, dobra gospodinja in blaga sosedka. Za njo želuje vdovec in deset otrok. Bog ji daj večni raj!

Celjske novice. Šolsko leto na gimnaziji se je končalo v soboto, dne 15. t. m. z običajno šolsko mašo in razdeljenjem spričeval. Na samostojnih slovensko-nemških gimnazijskih razredih v Celju je bilo koncem šolskega leta 199 dijakov; od teh so vsi Slovenci. Iz Celja je obiskovalo ta zavod 33 dijakov, drugi so iz drugih krajev. Izdelalo je z odliko 28, s prvim redom 134 učencev. Ponavljavni izpit je dobilo 14, drugi red 19 in tretji red 3 učenci. Šolnine so plačali dijaki oba poluletja 3210 kron, ustanove je uživalo 18 dijakov v skupnem znesku 3232 kron.

Vitanje. Kresove na čast našima blagovestnikoma so tudi zažgali g. Franc Steničnik v Stenici, g. Janez Rošar v Paki in Janez Škoflek v Brezni. Upamo, da jih bo drugo leto več.

Podčetrtak. Tukajšnje posetstvo, žaga in mlin g. Regorshega je prišlo v slovenske roke. Kupila je vse ljubljanska ljudska banka.

Brežiške novice. „Breški Sokol“ priredi dne 30. julija t. l. na vrtu Narodnega doma v Brežicah I. javno telovadbo. Po telovadbi godba, petje in srečolov. Čisti dobiček je namenjen sokolski razstavi.

V Zagrebu se je obesil 63 let stari delavec Jožef Stermšek, rodом iz Bizelja, okraj Brežice. Vzrok: alkohol.

Zimski tečajji za stavbene obrtnike v Ljubljani. V ravnokar izšlem poročilu e. kr. umetno-obrtne strokovne šole v Ljubljani čitamo o teh velevažnih slovenskih tečajjih, za katere pa se slovenski Štajerci premalo brigajo, sledeče: Zimski kurzi (tečajji) za stavbne obrtnike imajo namen, podajati pomočnikom in mojstrom mizarškega, tesarskega in kamnoseškega obrta ono znanje in one spretnosti, ki so podlaga za uspešno delovanje in obrtovanje. Osobito je tem kurzom odločena tudi naloga, pomočnike stavbnih obrtov pripravljati in usposobljevati za zakonito predpisane mojstrske izpite. Zimski kurzi se dele v I. in II. tečaj; vsak tečaj traja 5 mesecev in se začne z dnem 3. novembra in konča z 31. marcem. Pouk obsega poleg računstva in prirodopisja vse umetno-obrtne in stavbno-tehnične predmete, ki so potrebni, da doseže označeni cilj. Obiskovalci zimskih kurzov pridejo pri oddaji podpor in ustanov v prvi vrsti v poštev. Ubožni in pridni učenci imajo upanje, da dobe mesečne podpore od 20 do 40 K. Štajerski Slovenci, poslužite se ponujane prilike! Vpisovanje se vrši zadnji teden meseca oktobra!

Piščalka za abstinentne, pivec in pijance. Mesečnik, posvečen pr tialkoholnemu gibanju na Slovenskem. Urejuje Leop. Lénard. Uredništvo in upravnništvo na Jagnjenci pri Radešah. Prvo številko tega lista s prilogo M. I. Lermantova izbrane lirčne pesmi v slovenskem prevodu smo ravnokar prejeli. List je dober in pred vsem potreben in koristen. Kakor že kaže naslov, se bo ta list boril proti alkoholni pijači. Znano je, da Slovenci mnogo grešimo v tem oziru in da bi zmernost mnogo pripomogla našemu narodu do napredka in omike. Članki v tem listu so zanimivi, posebno oni, ki s številkami doka-

zujejo, koliko žrtev zahteva alkohol. Tudi priloga je dobra, toda zdi se nam, da ni namenjena preprostemu ljudstvu, ampak izobraženstvu, ki ima pa itak take stvari v drugih listih na razpolago. Želeli bi, da bi se stvar bolj poljudno obdelavala, da bi jo moglo ljudstvo umeti. Sicer pa priporočamo ta list prav toplo in mu želimo mnogo najboljšega uspeha. Do novega leta stane naročnina 2 K.

I. N. G-r.

Zanimiva knjiga. Izšla je spominska knjiga „Danice“, naslovljena „Po desetih letih“. Kakor znano, je praznovalo slovensko katoliško akademično društvo „Danica“ lansko leto svojo desetletnico. Sedaj ob obletnici onega slavlja v Ljubljani, ki je vzbujalo lansko leto pozornost cele Slovenije, je izšla knjiga, ki popisuje delovanje društveno v preteklih 10 letih. Poleg tega ima še različne druge sestavke, ki popisujejo delovanje katoliškonarodnega dijaštva. Tudi oba govora na slavnostnem zborovanju lanskega leta sta natisnjena. Knjiga se bo dobila v vseh slovenskih knjigarnah. Elegantna oblika obseza 150 strani. Vkljub temu stane samo 2 K. Kujigo prav toplo priporočamo.

Cerkvene stvari.

Nove sv. maše. 1. V Sv. Ilju pri Velenju dne 15. avg.: novomašnik gosp. Adolf Gril, pridigar vlč. g. Jakob Lempl, dekan v Škalah. 2. Pri Sv. Martinu pri Vurbergu dne 20. avg.: novomašnik g. Ivan Hauptman, pridigar vlč. g. kanonik Fr. Moravec, stolni župnik in dekan. 3. Pri Sv. Petru v Ljubljani dne 6. avg.: novomašnik g. Miklavž Jamšek, pridigar vlč. g. profesor dr. Mihael Opeka. 4. Pri Sv. Juriju na Ščavnici dne 15. avg.: novomašnik g. Jože Korošak, pridigar vlč. g. dr. Anton P. Korošec. 5. Pri Sv. Marjeti niže Ptuja dne 20. avg.: novomašnik g. Alojzij Leben, pridigar vlč. g. Fr. Muršič, župnik v Framu. 6. Pri Sv. Juriju v Sloven. gor. dne 6. avg.: novomašnik g. Vinko Kraner, pridigar vlč. g. Ernest Trstenjak, župnik kaznilnice v Messendorfu pri Gradcu. 7. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici dne 20. avg.: novomašnik g. Franc Sinko, pridigar vlč. gosp. Jožef Sinko, župnik pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. 8. V Ljubnem dne 15. avg.: novomašnik g. Sim. Šimonc, pridigar vlč. g. J. Dobrove, kanonik v Velikovecu. 9. V Trbovljah dne 6. avg.: novomašnik g. Jurij Šumer, pridigar č. g. Anton Vertnik, župnik v Dolu. 10. Pri Sv. Juriju v Sloven. gor. dne 15. avg.: novomašnik g. Anton Trinka, pridigar č. g. Ognjeslav Škamlec, kaplan v Ljutomeru. 11. V Šmihelu pri Šoštanju dne 20. avgusta: novomašnik g. Mihael Golob, pridigar vlč. g. dr. Anton Medved, gimn. prof. 12. Pri Sv. Venčesu na Pohorju dne 20. avg.: novomašnik g. Jože Ozimič, pridigar vlč. g. dr. Anton Jerovšek, prof. na realki v Mariboru. 13. Pri Sv. Magdalen v Mariboru dne 6. avg.: novomašnik g. Anton Pinter, pridigar vlč. g. dekan Simon Gaberc. 14. V Makolah dne 15. avg.: novomašnik g. Anton Pohleven, pridigar vlč. g. Fr. Doberšek, lazarist pri Sv. Jožefu pri Mariboru. 15. V Laporju dne 15. avg.: novomašnik g. Anton Tkavec, pridigar č. g. Fr. Bratušek, kaplan pri Sv. Miklavžu pri Ormožu. 16. Pri Sv. Petru v Savin. dolini zaradi mladostnosti primicijantove še le dne 29. vinotoka novomašnik, g. Pavel Žagar, pridigar č. g. Alfons Požar, kaplan v Slov. Bistrici.

Za družbo duhovnikov so vplačali od 1. januarja do 1. julija t. l. ustanovnine oziroma letnine v kronah sledeči čč. gospodje: Šanda I. 12, Frece M. 2, Eferl M. 20, Verk 2, Sparhagl 10, Šebat 12, Kranjc Jožef 2, Kociper R. 2, Pšunder 92, Markošek 2, Fišer And. 2, Moravec F. 2, Slatinšek 4, Lah I. 2, Repolusk 2, Zajc I. 44, Cerjak I. 4, Sket Miha 40, dr. Jančič 40, Višnar 14, dr. Hohnjec 22, dr. Kovačič 2, Štrakl 2, Gorišek 2, Spindler 22, Vraz 2, Muršec 2, Stuhec 2, Raktelj 2, Lončarič 60, Kardinar 2, Kolarič Ant 110, Podvinski 4, Močnik 2, Ulčnik M. 2, Rožkar 2, Stegenšek 10, Čuha 22, Vod-

šek Jožef 22, Kitak J. 2, Potovšek 20, Musi Jožef 22, Fišer Ant. 4, dr. Somrek 24, Toman 46, Jerovšek A. 44.

Gospodova zadnja večerja. Kot ponatis iz „Voditelja“ je izšla razprava „Gospodova zadnja večerja“. Spisal dr. Josip Somrek, duhovnik lavantinske škofije. Knjiga stane lepo v platno vezana 2-20 K s poštnino vred in se dobiva v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Sv. Venčesl pri Slov. Bistrici. In ti, Betlehem, nisi najmanjši, in ti, Venčesl, nisi najzadnji! Letos se bo tukaj vršila prvokrat od pamtiveka sem slavnost nove sv. maše. Naš faran, g. Jožef Ozimič, bo iz III. bogoslovskega leta primiciral tukaj dne 20. avg. t. l. Slavnostni cerkveni govor je prevzel g. prof. dr. Jerovšek, slovenjebistriški rojak. Za to slavlje je naša župna cerkev že oblekla praznično obleko. Bila je temeljito prenovljena. G. Franc Horvat, slikar v Gornji Radgoni, jo je preslikal z umetniškim okusom. Človek ne vé, kaj bi bolj občudoval, ali ornamentiko ali podobe. Ta g. mojster je s petimi pomočniki v petih tednih izvršil to delo za tako nizko ceno, da pač nobeden drug tega ne bi hotel. Tudi so se vsi njegovi delavci ves čas tukajšnega bivanja obnašali tako pošteno, da jih je vse ljudstvo bilo veselo. Vsem cerkvenim predstojništvom kar najtopljeje priporočamo tega slovenskega umetnika. Končno sprejmite, g. Franc Horvat, vpričo vse slovenske javnosti našo prisrčno zahvalo za Vaše delo!

Važna tristoletnica. Letos je 300 let, kar je bila ustanovljena prva Marijina družba v Ljubljani, zato se bo ta obletnica na primeren način proslavljala. Slavnost se vrši dne 20. avgusta. Udeležilo se je bo mnogo družb. Dosedaj se je prijavilo že nad dvajset družb z zastavami. Zadnji rok za prijave je zadnji julij. Pri tej priložnosti se bo izdala spominska knjiga, v kateri se bodo izkazale vse slovenske družbe. Zato se prosijo vodstva vseh Marijinih družb, da — ako žele objavljena biti — blagovole naznaniti takoj: do 20. ali vsaj 25. julija ime, leto ustanovitve in število udov družbe uredništvu „Bogoljuba“.

Društvena poročila.

Sv. Jurij v Slov. gor. Ciril-Methodova slavnost, ki se je zadnje nedeljo, dne 16. t. m. vršila, je vrlo dobro izpala. Ljudstva je bilo toliko, da polovica ni dobila prostora. Radi tega se igra „Lurška pastarica“ prihodnje nedeljo, dne 23. julija ponovi, kar se tem potom da na znanje zlasti domačim ljudem, ki še niso videli krasne igre. Vabite se pa tudi gostje iz sosednih župnij. Natančneje poročamo o celi slavnosti prihodnjic.

Iz Slovenjgradca. Kakor se je že poročalo, se vrši dne 6. avgusta t. l. v prostorih Narodnega doma slovesna otvoritev „Narodne čitalnice“. Pri koncertu nastopi „Šoštanjsko pevsko društvo“ in polnoštevna „Šoštanjska narodna godba“. Slavnost se prične ob 5. uri popoldne. V Narodnem domu, kjer se je pred kratkim mnogo prenovilo, se za slavnost prav marljivo pripravlja. Za točno in pošteno postrežbo je že vse preskrbljeno. Cenjeni gostje, ki ne pridejo z vozovi, se lahko poslužijo vlakov, ki prepeljejo iz Velenja ob pol štirih in iz Dravograda ob petih popoldne. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu. Od sestanjske in velenjske strani se nam je že mnogobrojna udeležba zagotovila, upamo, da nas bodo tudi cenjeni sosedje iz Dravske doline v velikem številu posetili. Slovenci nismo tukaj od Trstenjakove slavnosti imeli nobene večje veselice; tembolj bomo ponosni, ako se nam tokrat posreči, kar smo že dolgo — dolgo želeli. Bile so tu seveda v zadnjih časih bolj žalostne razmere, a sedaj jih naj bo konec, mi hočemo napredovati! Na svidenje tedaj dne 6. avgusta 1905.

Gasilno društvo za Ormož in okolič izvolilo si je na občnem zboru sledeči odbor: gg. Martin Stanič, načelnik, Andrej Žinko, njegov namestnik, Anton Porekar, tajnik, Josip Rajšp, denarničar, Andrej Vrhovčak, vodja plezalcev, Matija Masten, njegov namestnik, Franc Hanželič

mlajši, vodja brizgalničarjev, Jožef Vaupotič, njegov namestnik, Martin Skolibert, vodja varuhov, Andrej Plavec, njegov namestnik, Lovro Kirič, nadzornik orodja, Adolf Rosina, zdravstveni načelnik, Ivo Richter, njegov namestnik, Matija Rajh in Martin Perc, voditelja ročnih cevij. Kot trobentača sta se odločila Andrej Kovačič in Miha Stuhec. Društvo je imelo v pretečenem letu 44 delujočih, 3 častne in 14 podpornih članov. Med zadnjimi se odlikujeta posebno obe slov. posojilnici v Ormožu. Blagajnica kaže 331 K 93 h dohodkov in 259 K 60 h stroškov, toraj 72 K 33 h preostanka. Društvo še ima precej plačati za orodje in opravo. Podpore vselej dobro došle! Na novo so pristopili 4 čvrsti člani. Društvo ima za prihodnje leto preskrbeti stolp za cevi in vaje, društveno zastavo, s katero bi rado praznovalo prvo društveno desetletnico. V to: „Pomozi Bog!“ B. R. N.

Gospodarske stvari.

V Studenicah pri Poljčanah se je dne 16. t. m. ustanovila kmetijska podružnica. Poročilo priobčimo v prihodnji številki.

Shod čebelarkega društva v Ragoznici pri Ptujih. Dne 16. t. m. se je vršil v Ragoznici shod podružnice čebelarkega društva za ptujsko okolico v gostilni g. Fr. Bračiča v Ragoznici, oziroma pri vzornem in lepo urejenem čebelnjaku g. Anton Arnuge, načelnika te podružnice. Vrlo zanimivemu govoru g. potovalnega učitelja Ivana Jurančiča sledilo je številno ukaželjno občinstvo z napeto pozornostjo. G. Ivan Jurančič je v jako razumljivem govoru pojasnjeval bitje in življenje čebelic ter pri praktično urejenih panjih g. Arnuga razkazoval na poljuden način, kako se ima s čebelami, posebno z matico, ravnati, kako se ima z umetnim satovjem postopati itd. Z veseljem opazujemo, da se število članov te podružnice ni krčilo, nego se primerno pomnožilo. Podružnica šteje 20 članov in je upati, da še v bodoče novih članov pridobimo, posebno radi tega, ker so pogoji za uspevanje teh živalic na Ptujem polju v izobilju dani in ker čebelarstvo, kakor je g. Jurančič sam povdarjal, nese jako obilen dobiček. Če je letina količkaj ugodna, je paše v izobilju. Med in vosek imata tako ceno, ki jamči, da se prvotna naprava čebelnjaka ter modernih panjev, ki stane tudi nekaj denarja, v kratkem času ne le obrestuje ampak tudi izplača, dočim v poznejših letih preostaja sam čisti dobiček, katerega si vsak kmetovalec, posebno tudi majhen posestnik, lahko privoščijo, ne da bi količkaj pri svojem drugem opravku ali poslu trpeli škodo. V bližini mesta Ptuj jo razširjanje čebelarstva tembolj potrebno, ker se tukaj med in vosek lažje v denar spravita, kakor v oddaljenih krajih. Zatorej, slovenski posestniki in kmetovalci, pristopite v obilnem številu k ti podružnici ali pa snujte nove podružnice. Modernih čebelnjakov in panjev imate v okolici dovolj. G. Ivan Jurančič kot potovalni učitelj vam bo z dejanjem in govorom ter poukom dal rad in vselej potrebnih navodil, da se ta panoga kmetijstva razširi in poglobi v prid in prospeh našega slovenskega ljudstva.

Društvena naznanila.

Veliko Ciril-Methodovo slavnost pri Sv. Benediktu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 23. julija 1905, ob 3. uri popoldne, v šolskih prostorih na korist družbe sv. Cirila in Metoda tamošnja ženska podružnica sv. Cirila in Metoda. Vzpored: I. 1. Velegrajska himna, enoglasni zbor. 2. S. Gregorčič: Naš čolnic otmimo! deklamuje deklica. 3. Slavnostni govor, govori deklica. 4. Fr. Ferjančič: Venček narodnih pesmi, poje dekliški zbor. 5. „Na Srcu Marijinem.“ Krasna Marijina igra s petjem v 5 dejanjih; predstavljajo dekleta. Med posameznimi dejanji svirajo tamburaši od Sv. Jurja ob Ščavnici. Vstopnina: sedež 60 v, stojišče 30 v. II. Po predstavi velika narodna veselica v notranjih in zunanjih prostorih gostilne g. Jožefa Horvata, pri kateri nastopijo pevski zbori: domači, lenarški in jurjevški, svirajo jurjevški tamburaši. Na vzporedu so še: šaljiva pošta, streljanje, menažerija, mednarodna panorama in še mnogo posebnih zanimivosti. Zabava bo izkorna! Za najboljšo postrežbo je poskrbljeno! Slo-

venci! Slovenke! Pridite od vseh strani! Kaj takega še niste videli! Vse vabi najprijaznejše — odbor benediške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda. — V slučaju deževnega vremena se vrši samo gledališka predstava, slavnost v polnem obsegu pa v nedeljo, dne 30. julija.

Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor. priredi dne 13. avgusta t. l. velikansko ljudsko veselico v prid družbe sv. Cirila in Metoda. Na svidenje!

„Čebelarstvo učiteljev“ in „Učiteljsko društvo za ptujski okraj“ zborujeta v četrtek, dne 3. avgusta t. l. v šoli ptujske okolice z naslednjim dnevnim redom: A. Čebelarstvo ob 10. uri dopol. 1. Demonstracija pri šolskem čebelnjaku. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Volitev novega odbora. B. Učiteljsko društvo ob 11. uri dopol. 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Najvažnejši podatki o čebelarstvu. (I. Wesiak.) 4. Naše gmotno stanje. (I. Kopic.) 5. Nasveti. Prosim, pošljite „Lehrerbundove“ vprašalne pole. K prav obilni udeležbi vabi — I. Kopic, preds.

Iz Staregatrga. V nedeljo, dne 30. julija t. l., popoldan ob 3. uri se vrši v prostorih gosp. Lovra Rude-na v Staremtrgu tombola v korist občinskih ubožcev, h koji se uljudno vabi.

Pevsko društvo „Edinost“ v Žalcu priredi v nedeljo, dne 23. julija na vrtu gosp. Karola Janiča v Žalcu koncert in ljudsko veselico s prijaznim sodelovanjem celjskih in žalskih Sokolov. Začetek ob 3. uri popol. Vstopnina 60 v. V slučaju slabega vremena se preloži veselica na nedeljo, dne 30. julija.

„Deseti brat“ v Ptujih. Slovenski abiturijenti mariborskega učiteljskega prirede s prijaznim sodelovanjem ptujskih dam dne 23. julija v Narodnem domu igro „Deseti brat“. Začetek ob 8. uri.

Kat. del. društvo v Prevaljah na Koroškem obhaja v nedeljo, dne 23. t. m. svojo desetletnico. Tudi Štajerci se naj bi udeležili te slavnosti!

Bralno društvo pri Sv. Andražu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 30. julija popoldne ob 4. uri v šolskih prostorih veliko veselico s petjem, tamburanjem in z gledališko igro „Kateri bo?“ Prosta zabava se vrši v gostilni g. Toša. Domačine in ljube goste iz sosesčine vabi k mnogobrojni udeležbi odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od dne 1. do 30. junija 1905 poslali prispevke p. n. gg. in društva: Hranilnica in posojilnica v Šmarju 100 K, Anton Godec, učitelj v Lembahu pri Mariboru 4 K, za narodni kolek 206 K, za družbin kolektor 5-60 K, za mladinske spise 3-30 K, vesela družba Slovencev v Ribnici na Pohorju 4-60 K kot dobiček pri kegljanju.

Listnica uredništva: Gornjigrad: Mi smo itak dovolj kulantni, ker smo priobčili že vabilo za Vašo veselico, čeprav ste naš list že vrgli iz „Čitalnice“. Več se menda od nas ne more zahtevati. — G. A. K. Trbovlje. Radi obilega gradiva smo morali Vašo stvar preložiti do prihodnje številke. Na zdar! — Nova cerkev: Za to številko prepozno! Hvala in pozdrav!

Loterijske številke.

Gradec 15. julija: 56, 44, 78, 76, 67.

Dunaj 15. julija: 8, 51, 89, 21, 4.

Našim naročnikom!

Ker nam na naš prijazen opomin še vedno ni poslalo mnogo naročnikov naročnine, nekateri dolgujejo isto celo za lansko leto, zato bomo naredili vsakemu dolžniku na naslovu pri števil. 31, ki izide dne 3. avgusta, z modrim svinčnikom križ. Kdor nam na ta opomin ne pošlje naročnine, temu se bo list ustavil.

Upravništvo.

Javna zahvala.

Odbor za prireditev velike narodne svečanosti v mariborskem »Narodn. domu« dne 2. julija t. l. v prid »Družbe sv. Cirila in Metoda« se najiskrenejše zahvali vsem, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je slavnost tako nenavadno sijajno in s tolikim gmotnim in narodnopomenljivim vspehom izvršila. Posebno zahvalo izreči pa je odbor primoran: slavni mariborski „Posojilnici“ za veledušne darove in brezplačno prepustitev vseh prostorov »Nar. doma« za svečanost, slavnemu konzorciju v »Nar. domu« za velike in mnogostranske podpore, slavni ruški podružnici »Slov. plan. društva«, posebej še preblag. gospej dr. Gorišekovi in velečast. gosp. Ant. Pintariču, za neumorno sodelovanje, slavnemu trgovskemu klubu v Mariboru in slavnemu „braln. in pevsk. društvu Maribor“ za požrtvovalno prireditev last-

nih šotorov, slavnemu češkemu klubu v Mariboru in slavni češki pivovarni v Budějovicah, slavnemu „športnemu društvu“, slavnim pevskim zborom: mariborskemu, graških visokošolcev, jareninskemu in št. lenartskemu in izrecno še vrlému velečast. gosp. pevovodju! Z največjim priznanjem zahvaljuje se odbor vsem preblagorodnim, velecenjenim gospem, gospodičinam in gospodom, ki so bodiši s trudapolnim nabiranjem daril, bodisi z vse hvale vrednim sodelovanjem v raznovrstnih šotorih pridobili si neomejene zasluge; vsi skupno in vsakdo posebej naj prejme najsrčnejšo zahvalo za ogromen trud in resganljivo požrtvovalnost! Slava slovenskemu občinstvu iz Maribora in bližnje ter daljne okolice, ki je v tako velikanskem številu posetilo nepozabljivo svečanost! V slogi je naša moč, v skupnem delovanju gotovo poročstvo za srečno bodočnost! Na zdar! **Odbor.**

Tržne cene

v Mariboru od 9. julija do 15. julija 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		17	—	17	80
rž		14	20	15	—
ječmen		13	20	14	—
oves		15	60	16	40
koruza		17	20	18	—
proso		20	50	21	40
ajda		17	70	18	50
seno		3	80	4	20
slama		3	60	4	—
	1 kg				
fižola		—	20	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	8	—	9
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	52	1	54
maslo		2	—	2	40
špeh		1	48	1	54
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
	1 lit.				
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kislá		—	60	—	68
	100 glav				
zelje		—	—	—	—
	1 kom.				
jajce		—	—	—	7

Dve novi hiši

z gospodarskim poslopljem in z 9 stanovanji, 3 joha zemlje, blizu mesta Celje in železnice ter blizu tovarn, ki je pripravno za vsako obrt, se proda iz proste roke. — Naslov pri upravništvu. 478 3-2

Josip Volčič,

mizar

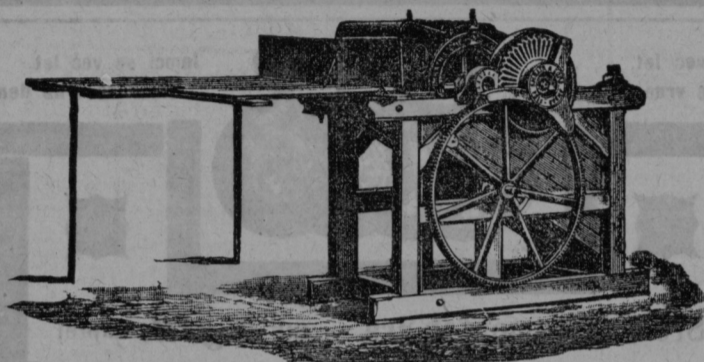
Maribor Šmiderjeva ulica števil. 3, Maribor

se priporoča častitemu občinstvu v izdelovanje vseh v to stroko spadajočih del, kakor pohištvo v vsakem sloju od najfinejšega do najpriprostejšega izdelka, kuhinjsko opravo, opravo za prodajalne in pisarne, vsakovrstno delo za stavbo in vsa v to stroko spadajoča popravila.

391 10-8

Posebni ceniki strojev zastonj!

Vsakovrstne najboljše **poljedelske stroje** posebno pa 473 2

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice priporoča

trgovina z železnino **MERKUR**
P. Majdič, Celje.

◆◆◆ **Z a l o g a** ◆◆◆

omar za led, strojev za izdelovanje sladoleda, surovega masla in prešic za pripravljanje malinovega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

Najboljši in čisto izbrani kovaški premog

se dobiva od sedaj naprej v **Ign. Kosijevem premogokopu v Makolah** po zmerni ceni. — Premog je najfineje sorte brez konkurence. 490 3-1

Proste službe.

Krepkega mladeniča, zanesljivega in poštenega, sprejme pod dobrimi pogoji restavracija „Narodni Dom“ v Mariboru. Ponudbe na upravništvu lista. 492 1

Službo organista in cerkovnika želi nastopiti oženjen krojač brez družine, zvest in natančen cerkovnik in sin organist z zelo dobrimi spričevali. Naslov pri upravništvu. 470 2-2

Učenca sprejme takoj sladničar in svečar Teodor Novotny, Ljubljana, Dunajska cesta 11. 475 3-2

Služba organista in cerkovnika pri romarski župni cerkvi v Rušah se razpisuje ter odda s 1. oktob. t. l. Dohodki so prav dobri; prosto prostorno stanovanje, 4 sobe, kuhinja, dve kleti, njiva, gospodarsko poslopje. — Prošnje se naj pošljejo župnijskemu uradu v Rušah. — Matija Wurzer, župnik. 480 3-2

Narodni trgovci in slavne kmetijske zadruge se iščejo, ki bi stalno kupovale od izdelovalca močne, lepe škafe iz platinkega lesa z železnimi obroči. Naslov v upravništvu. 464 3 | 2

Službo hišnega hlapca bi rad nastopil priden kmetijski fant. Naslov pri upravništvu 465 3-2

Učenca, poštenih starišev sprejme takoj po dogovoru Franc Rižnar, kleparski mojster v Ljutomeru 494 2-1

Sedemletni fant se odda za svojega pošteni, krščanski rodbini. Ponudbe na upravništvu. 493 3-1

Učenca za mizarstvo obrt sprejme takoj pod ugodnimi pogoji Peter Bauerheim, mizarški mojster na Hrastniku. 491 3-1

Proda se.

Lepo posestvo v bližini cerkve, ob okrajni cesti, obstoječe iz lepe hiše in

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-4

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Vidmaric kaže kmetom „moč Pšakrskih kapljic“ in „Slavonske zeli“.

Pakraške kapljice in **slavonska zel**, to sta danes dve najpriljubljeniji ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse boleti na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišič, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija. — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 80 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi v zprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišič, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Nova mesarija.

Podpisani naznanjam slav. občinstvu, da sem otvoril dne 2. julija svojo, vsem higijeničnim zahtevam zadostujočo

mesnico

v Celju, Graška cesta 22
(Kolenčeva hiša).

Po dolgoletni praksi pri edino le večjih podjetjih trudil se bom, da ustrezem vsem zahtevam svojih cenj. odjemalcev po konkurenčnih cenah in kakovosti blaga ter se priporočam v blagohotno naročila.

Z odličnim spoštovanjem

479 2-2

Josip Stelcer,
mesar.

Na prodaj je

800 močnih hmeljnih les, 30 m plehnatih cevij, 25 cm v premeru in dve železni pnči po ugodni ceni pri Juliju Sadnik na Grobljah pri Savinjskem mostu blizu Vranskega. 484 3-1

vsega gospodarskega poslopja, štirih orolov njiv, sadonosnika in travnika, se proda za 7000 K v Jarenini št. 18. 486 2-1

Nova hiša švicarskega sloga, 10 let davka prosta, s 4 sobami, 2 kuhinjama, kletjo, prijaznim rožnim vrtom in vrtom za sočivje, primerno posebno za gospode penzioniste, se po nizki ceni proda v Studencih pri Mariboru št. 186. 488 3-1

Lepo posestvo v občini Pretrež, fara Črešnjevca pri Slov. Bistrici, meri čez 12 ha in pet rodovitnih velikih njiv, 4 travnike z vrtom pri zidani hiši, 1 mal vinograd, gošče čez 4 ha, je na prodaj. Dolga je samo 1509 K, drugo je nezadolženo. Franc Furek vulgo Mihelak. 487 3-1

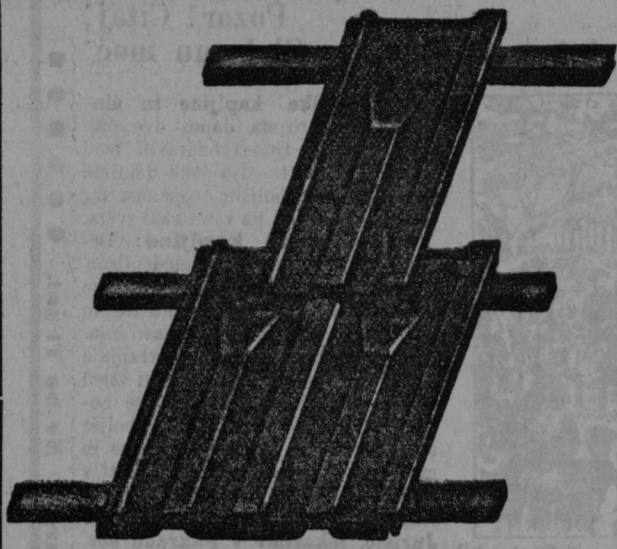
Hiša s sadonosnikom, eno uro od Pragskega, je sposobna za vsako obrt, posebno za trgovino s perutnino ali za penzionista je po ceni na prodaj. Naslov pri upravništvu. 489 3-1

Novozidana hiša s 6 sobami, 3 kuhinje, gospodarsko poslopje, lep vrt, velika klet, se po ceni proda v Studencih pri Mariboru št. 183. 485 2-1

Za nakup posestva ugodna prilika! Proda se iz proste roke lepo posestvo v bližini mesta na Spod. Stajerskem, ob glavni cesti, v zdravem in prijetnem kraju. Posestvo meri 15 oralov, na posestvu se nahajata dve hiši, ena slična vili s krasnimi sobami, sposobna za vsako gospodo. Obe hiši sta v popolnoma dobrem stanju. Pogoji so zelo lahki. Proda se le Slovincem! Naslov pri upravništvu lista pod „ugodna prilika 35.“ 495 2-1

Razno.

Stanovanje za dijake se nahaja v bližini vseh šol, na lepem kraju, v Mariboru, kjer se sprajmejo dijaki na hrano in stanovanje. Pogoji ugodni. Več pove upravništvu. 467 3-3

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljudno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

○ Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ○
Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.
Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Sprejmejo se zastopniki.
336 20-11 Takojšnja in najzaneslivejša postrežba.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujete točno pod naslovom: 483 20-1

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstnica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K.	4 ducate (48 steklenic) 14 60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K.	5 ducate (60 steklenic) 17- K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.	

Imam na tisoče priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, civilja; Josip Seljanič, seljak itd. **Ustanovljena l. 1360.**

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5'60. 85 48-21

BENEDIKT HERTL,

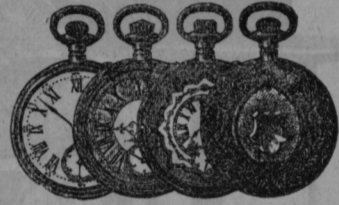
posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajš' Sofijski trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarini Sammerlingova ulica. 62 26-13

Jamči se več let,
sicer se vrne denar!

Jamči se več let,
sicer se vrne denar!

Srebrna remonter-ura od 3 gld. naprej
Nikelnasta Rosskopf od 1.80 „ „
Zlate ure 484 10-1 od 10 „ „

Anton Kiffmann, Maribor

Gosposke ulice — Tegetthoffova cesta.

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vinorejci

kupujte škropilnice za trte Natrium thiosulfat, nadalje reaperspapir Phenolphatelein za spoznavanje pravega časa, kdaj naj se meša apno z modro galico in drugimi kemikalijami, kakor tudi za rast in vzdrževanje zdrave živine redilni prašek za prešiče à 40 h, holandski živinski redilni prašek à 60 h, za rogato živino in konje, če nimajo teka, posebno priporočljiv je za okrepljenje kosti Fluid à 2 K, za okrepljenje po mukah pri otrpljenju, zaviralno olje à 60 h, v obrambo konj in krav proti nadležnemu zaviranju, kakor tudi zelišča in praške, kakor tudi encijan, ajbež, sladke korenice, kolmež itd., kakor tudi 80% jesihov cvet à kg. 1.20 K, za izdelovanje dobrega in okusnega jesiha, pri

Karolu Wolf, drožerija „pri orlu“

441 10-4 odlikovan z mnogimi zlatimi svetinjami

v Mariboru Gosposke ulice 17, nasproti poštnih ulic.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

721 12-8

Narodni dom

Narodni dom

za katero jamčijo okraji: Gornji grad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje pri Jelšah in Vransko za popolno varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno obrestovanje do

in petek dopoldne, za druga opravila pa je uradnica odprta vsaki dan ob uavadnih urah. — Hranilne vloge obrestuje po 4⁰/₀ in pripisuje obresti polletno h kapitalu ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odtegne vlagateljem tako, da dobe isti popolnoma nad 4⁰/₀ obresti. — Izposojuje pa od dne 1. prosenca 1905 na zemljiško varnost po 4³/₄ odstotkov, občinam in korporacijam navedenih 5 okrajev pa po 4¹/₂ odstotkov obresti.

neomejene visokosti, ima sedaj čez štiri milijone kron hranilnih vlog.

Hranilnica posluje s strankami vsak torek